

[Glistrup]

en lovændring, som først kommer engang i oktober-november måned, og så skal man altså iværksætte realrenteafgiftsopkrævning for disse mennesker, der kommer engang efter 30. september eller ikke har fået det fulde beløb med påløbne renter udbetalt. Det er aldeles tabeligt, bortset fra at det selvfølgelig gør det lettere at redigere læserbrevkassen i B.T. og Ekstra Bladet om dem, der skal skrive deres lidelseshistorier om, hvad de er kommet ud for i kraft af denne regel her, men det er da fuldstændig fjollet, at man skal have en sådan ekstraordinær realrenteafgiftsberegning.

Så var der endelig det tredje spørgsmål, nemlig datoen den 30. september. Her hørte vi det sædvanlige bureaukratbekvemmelighedsargument fra ministeren her ved førstebehandlingen: Hvis ministeriet ikke allerede har fået besked den 30. september, kan det ikke finde ud af at udsende opkrævninger engang i december måned, og det vil være så og så forfærdeligt, hvis ikke disse embedsmænd kan blive opvartet i hoved og hale, så de allerede kan få det den 30. september. Det er ærlig talt særdeles let at følge med i, for det er præcis den samme operation, som Statsskattedirektoratet foretog, da man lagde de 200.000 opkrævninger til side her i sidste måned. I de tilfælde, hvor man ikke har fået en indberetning om, hvorvidt beløbet er krævet betalt tilbage eller ej, kan man udsende den nye opkrævning. Derfor er der ingen problemer forbundet med det, som ministeren mandede frem som en administrativ nødvendighed. Det var alene en administrativ bekvemmelighed. Men der er ikke nogen som helst grund til, at denne bureaukratbekvemmelighed skal gå forud for hensynet til borgeren, som man i allerhøjeste grad skylder en opvartning i den foreliggende situation, hvor han først har fået en opkrævning og derefter altså får at vide, at den burde han have brændt nede ved stranden i stedet for at gøre, som han nu har gjort ved den beslutning, Folketinget nu foretager, og så har han altså lystret og været autoritetstro og betalt de penge, ministeren ville have, og så skal han altså nu til at komme ud i de vanskeligheder, som det vil forvolde med ministerens meget,

meget dårlige formulering af forslaget til en ny § 13, stk. 5.

Derfor: Hvis situationen er den, at det udsnit af menneskeracen, som udgøres af medlemmerne af dette Folketing, biologisk er sådan indrettet, at man lærer af sine erfaringer, burde man i hvert fald inden for kartoffelafgiftsområdet have lært én eneste ting: Tro ikke på skatteministre og skatteministres lovformulering, for det kommer man grumme galt af sted med, hvis man uden videre tror på skatteministres autoritet og bare følger, hvad deres embedsmænd har fundet ud af i egen interesse at smøre op af papir! Derfor: Den, der vil lære af erfaringer, må vide én eneste ting: Man skal stemme ja til ændringsforslaget og se at få disse problemer løst i stedet for at tage den meget dårlige og urimelige formulering over for borgeren, som ministeren har valgt i sit lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 af Glistrup (FP) forkastedes, idet 13 stemte for, 62 imod; 52 stemte hverken for eller imod.

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag, tirsdag den 16. august 1988, kl. 14.05 med følgende dagsorden:

(Se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 14.02